

מתוקים מדבש

ולחם צופים

אומות העולם והתרנגולים

גאולת עולם: שר רוסי שאל פעם את הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל, איך חושבים היהודים שהמשיח יתגבר על כל הגוים הרי היהודים הם עם קטן וחלש, ומול כל הגוים של מליוני חיילים איך יגברו עליהם.

השיב ע"ב עפ"י משל ללול של תרנגולים שבו היו תרנגולים גדולים וחזקים, והכניסו אליהם תרנגולת קטנה וחלושה, לאחר מכן הכניסו לשם מנת אוכל קטנה, כמובן שכל התרנגולים התנפלו מיד על האוכל, אמנם התרנגולת הקטנה והחלושה לא התקרבה מפאת חששה מהגדולים ממנה, כל התרנגולים התחילו מריבים ביניהם מי יזכה במנת האוכל, וכך רבו ביניהם כאשר הם מנקרים אחד את השני, תוך מספר דקות שכבו כל התרנגולים מתים, כאשר נשארה מנת האוכל בשלימותה עבור התרנגולת החלושה, כך יהיה לעתיד לבוא אמר רבי חיים, כל העמים ירבו ביניהם ולמלך המשיח ישאר רק ליטול את השלל.

המאמין שהטבע הנו נס גדול זוכה לניסים

וכי תאמרו מה נאכל וגו' וציוותי את ברכתי לכם: ועיין בספר נועם אלימלך בשם אחיו הרה"ק ר' זושא זי"ע, כי ע"י השאלה יצטרך המקום לצוות את הברכה עיין שם, וביאור הדברים דמוה קשיא היא זו 'מה נאכל', מאן דיהיב חיי יחיב מזוני, אך כי אם יהיה קיום ע"פ נס ואין כל הדורות ראויין לניסים לכן יאמרו 'מה נאכל', והתירוי שיהיה בדרך ברכה וברכה היא קצת בטבע. אך באמת אין נס גדול ונפלא כמו הטבע שהיא גדול שבנפלאות המושגים לנו ואז כשזו האמונה מתברר לבני ישראל, אין עסק להיות נזון ע"פ נס רק וכי תאמרו 'מה נאכל' אז ודאי 'ציוותי את ברכתי כנ"ל'.

וגם היא לשון הרמה פירוש שהיא הנהגה מתרוממת מהנהגת הטבע ומיוחד לבני ישראל. וכן כתב המהר"ל ז"ל כי כמו שיש סדר להטבע כן יש סדר להניסים ובאמת הדורות שנעשה להם ניסים, היה קבוע בהם האמונה והיה שווה להם הטבע והניסים לכן נהג ה' יתברך עמהם בניסים כנ"ל. (שפת אמת שנת תרל"ז)

עיקר מסירת התורה אלו הבנים

אם בחוקותי תלכו, ופרש"י ז"ל יכול זה קיום המצוות וכו' הא מה אני מקיים אם בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה: אמרתי מאז בדרושי, דידוע עיקר קיום התורה, הוא לגדל הבנים על דרכי התורה והיראה שלא יפסיק המעיין לקיים דורות ישרים, וזה בחינת הולך, ואם חס ושלום אינו מגדל בניו לתורה ולמצוות אף שהוא שומר מצוה הוא בחינת עומד, ע"כ נאמר 'אם בחוקותי תלכו' שתהיה התורה אצלכם בחינת הולך, ש'תהיו עמלים' היינו הבנים כמו שאמרו חז"ל (מדרש רבה פר' י' ד' ובהגדה של פסח) ואת עמלינו אלו הבנים, אז תהיה בחינת הולך שלא יפסק המעיין, והבן. (בשם מרדכי)

עשיית המצוה מתוך עבודת השי"ת

אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם: יש לומר, דהנה מתחילה צריך לו להאדם להיות מאמין בקיום המצוה, ואחר כך השי"ת מזכה אותו שיבין בשכלו המצוה. וזה 'אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו' מצד שהם 'חוקותי ומצוותי', ואז 'ועשיתם אותם', כי אם היה מבינה מקודם, לא היה נחשב לו לעבודה, אבל מכיוון שלא הבין שכלה, לא עשה רק מצד המצוה, כמו שאמרו במצוותיו חפץ מאוד ולא בשכר מצוותיו, ולכן 'ועשיתם אותם' דייקא, ולא בשביל השכר. (אך פרי תבואה)

ימעיט עצמו בהכנעה

והשיג לכם דיש את בציר: שמענו מכ"ק מורי ורבי הרה"ק מרדכימין זי"ע, א"א, בשם הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע וז"ל הק' 'והשיג לכם דיש את בציר', המעט עצמך בהכנעה יתירה, כלשון חז"ל (יומא י"ח). בציר ובצרו חדא, מלשון מיעוט. (ישמח ישראל)

ע"י שגרים בארץ העמים נדבקים בהבליהם

ואכלה אתכם ארץ אויביכם: מתוך אריכות הגלות, והתגדלו אנשי קודש על אדמה טמאה, נהפכו בעוונותינו הרבים ולקחו טבעי אנשי הארץ ההיא, והיינו 'ואכלה אתכם ארץ אויביכם', עד שממש אין ניכר שמומעי קודש יצאו. (דרשות חתם סופר)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. כתב בשו"ע סי' ר"ס סעי' א' מצוה לרחוץ כל גופו, ולגלח הצפרניים בערב שבת.

- ומובא בבית יוסף הלשון בכל ער"ש וכן משמע בשאר פוסקים, והמצוה הוא בצפרני ידיו, וברגליו אין חיוב בכל ערב שבת, אם כי יש חיוב שלא לגדלם פרע. ויש שכתבו שאם טבעו שאין גדלים כ"כ שיצטרך לקצצם בכל ערב שבת ואינם גבוהים למעלה מן הבשר שיהיה להם דין חציצה, אין חיוב ע"כ, אמנם בודאי מצוה איכא.
- יש להקפיד שלא ליטלם ביום חמישי, משום שמובא שהם מתחילים לגדול ביום השלישי לנטילה וה"ה בשאר ימות השבוע משום כבוד שבת, אמנם אם חל ערב יו"ט ביום שישי מותר ומצוה לגלחם ביום חמישי וכן מותר כבר לגלחם מליל שישי. (ועיין עוד בזה בספר פסק"ת)

חידת השבוע
כבוד חכמים
פתרונות
לשלוח
ליו"ר המערכת
הבה"ח יקותיאל
יהודה גרוס נ"י

לע"נ איש החסד
משמח אלוקים
ואנשים הר"ר מנחם
מענדל ז"ל בן
יבלחט"א הר"ר בן ציון
גבריאל הי"ו לוק

התקבלה נדבה
לחצי מהוצאות
ההדפסה
לכבוד הילולת
התנא האלוקי רבי
שמעון בר יוחאי
ל"ג בעומר

העלון נדבת
הר"ר דוד פולק הי"ו
לרגל שמחת
הולדת הבת
יוכה לגדלה לבעל
תורה לחופה
ולמעשים טובים

העלון נדבת הרה"ג
רבי הלל דויטש
שליט"א לרגל
שמחת אירוסין הבן
במזל טוב, יה"ר
שיעלה הזיווג יפ"ה
יפ"ה לבנין עדי עד

העלון מוקדש לזכות
רבי אריה חיים בן
סלימה שולמית
שייחי' ובני ביתו להצלחה
וסייעתא דשמיא בכל
העניינים
ולרפואת אורי בן אפרת

אם תשקיע תכנס לאלבום

לפתע באמצע האלבום, מצאה אימו של מרדכי, משבצת ריקה, וסביבה תמונות, אני לא מאמינה שנפלה פה תמונה הרהרה, לא מתאים לו למרדכי שתמונה תיפול ותאבד, מעניין מה הסיבה, למשבצת הריקה, אמרה לעצמה.

פתאום ראתה האם שעל המשבצת כתוב דבר מה, בעפרון חלש, בכתב ידו של בנה, היא קרבה את האלבום לעיניה כדי להיטיב לראות, ומה שראתה גרם לליבה התרגשות רבה, מיד פנתה לחדרו של בעלה כדי לשתפו במראה עיניה.

תראה מה יש פה, משהו מאוד מעניין, קראה לעברו, מה זה, התפלא האבא, חסרה פה תמונה?, זה לא מתאים למרדכי??!

באמת לא מתאים לו, השיבה האם, אבל כתוב פה הסבר בכתב ידו הסבר שמאוד מתאים למרדכי.

קרוב האב את האלבום לנגד עיניו, וקרא את הדברים בקול:

מרדכי, אם תלמד טוב ותעמול בתורה, גם אותך יכניסו לכאן ברבות הימים, ואם לא תשאר בחוץ...

הדברים רגשו את האבא מאוד, אלו השגות לילד כל כך קטן, מחשבות, ושאיפות ורצונות של ילד יהודי טהור וזך.

ברבות הימים גדל והלך מרדכי ועלה והתעלה במעלות התורה והיראה, והפך להיות ראש הישיבה המפורסם של טלז בארה"ב, הגאון הגדול רבי מרדכי גיפטר זצ"ל.

היום, אחרי שראינו לאן הגיע ולמה גדל ילד קטן זה, אנו מבינים שלא היו אלו רק מחשבות טובות, לא היו אלו רק שאיפות ורצונות.

היו אלו מעשים טובים ושקידה גדולה בתורה ובמצוות, מעשים שהביאו את הילד הקטן לגדול ולטוול חלק בתוך מדפי הספרים שלנו, ובתוך אלבומי תמונות הרבנים, ולהיות חלק מכותל המזרח המפואר של גדולי התורה באמריקה היהודית בפרט ובעולם היהודי בכלל.

ובעיקר לתפוס חלק מרכזי ומשמעותי בעולם התורה שלנו היום.

גם בארה"ב נהוג האיסוף של קלפי ותמונות הרבנים, כבר לפני כשישים שנה באמריקה של אותם ימים, הילדים היו אוספים בשקידה ומחליפים ביניהם תמונות של גדולי ישראל, רבנים, אדמו"רים וראשי ישיבות.

התמונות היו יקרות ונדירות ביותר וכל תמונה היתה שווה הון רב בעיני הילד, אשר שמר עליהן כבבת עינו, כל פעם שהילד עשה מעשה טוב והתנהג למופת, קיבל הוא פרס תמונה של רב וצדיק לאוסף.

גם הילד מרדכי גיפטר, אסף תמונות של רבנים, אחת לאחת אסף אותם לאלבום יקר ערך, בכל הזדמנות זאת היתה בקשתו של מרדכי, תמונה של צדיק.

לא רק תמונות אסף מרדכי הילד, כי אם גם פרטים על כל תמונה, כל רב שנראה בתמונה חקר אודותיו מרדכי, והתעניין על מוראות חייו, היכן גר, היכן כיהן כרב או ראש ישיבה, אילו ספרים חיבר ומי היו תלמידיו.

וכך גדל והלך האוסף היקר של מרדכי, אשר היה יקר לליבו עד מאוד, הוא שמר עליו מכל משמר, והתייחס אליהן בכבוד הראוי, מקום מכובד הקצה לו, ולא הרשה, לאף אחד לגשת אליו, או לגעת בו.

מרדכי, לא כחבריו נהג כבוד גדול בתמונות, הוא לא הניח תמונה על הרצפה, וגם העיר לחבר כשראהו מניח תמונה של גדול בתורה על הארץ, זה לא כבוד לרבנים אמר לו, אך החברים לא הבינו לליבו זה רק תמונה אמרו.

אך מרדכי הרגיש בליבו, שלא כך מתנהגים, אם נלמד לכבד את תמונתם, ודאי שנלמד לכבדם.

באחד הימים מצאה אימו של מרדכי את האלבום, מונח על גבי השולחן, זה האלבום של מרדכי, היקר כל כך לליבו הרהרה האם, ודפדפה בו להנאתה, האלבום היה נקי וכל תמונה היתה מונחת בדיוק במקום, ניכר היה שזה יקר מאוד לליבו של הילד.

וכמובן גולת הכותרת של האלבום ובזה היתה ייחודיותו ע"ג אלבומים אחרים, של ילדים אחרים.

מתחת לכל תמונה היה כתוב את שמו של הרב, ואת כל פרטי הרב כפי שעמל מרדכי לברר אודותיו.

קו הגעשמאק חיווק, ואמונה מתעדכן
בתדירות גבוהה עם דרשות, סיפורים, וניגונים
077-3249316

קוראים נכבדים נהנתם, החכמתם? להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים ממון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים, ותתברכו בכל הברכות האמורות בתורה, לתרומות וכל ענייני הגליון ניתן לפנות בטל' 054-8559959

לע"נ איש החסד והחינוך הבלתי נשכח הרה"ח ר' חיים שרגא פאווייל ב"ר מיכאל שר צ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.	העלון מוקדש לע"נ האישה החשובה בעלת החסד הדגולה מרת חיה קראו בת אלקה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.	העלון נדבתי הר"ר חיים אלעזר שטרייבל הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן יזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים	לע"נ הילד זינק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרח ודליה בת פרח להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים	נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל
--	---	---	--	---	---	--